

Αξιολόγηση

Οι αποφάσεις που λαμβάνονται για έναν μαθητή πρέπει να λαμβάνονται πολύ σοβαρά υπόψη γιατί θα τον ακολουθούν και θα τον επηρεάζουν σε όλη του τη ζωή.

Έτσι αν είναι γνωστές οι προϋπάρχουσες γνώσεις και οι δυνατότητες των μαθητών σε μια τάξη, τόσο ατομικά όσο και ομαδικά, τότε ο εκπαιδευτικός είναι σε θέση να επιλέξει τις κατάλληλες στρατηγικές με βάση το αναλυτικό πρόγραμμα, αφενός για να διδαχθούν (μάθηση) οι μαθητές και αφετέρου ο εκπαιδευτικός να παρατηρεί την πρόοδο τους.

Αξιολόγηση

- Οι λήψεις αποφάσεων από τους εκπαιδευτικούς αφορούν:
- 1. στο κατά πόσο ο μαθητής πρέπει να παραπεμφθεί σε **δομές αξιολόγησης ειδικών εκπαιδευτικών αναγκών**
- 2. κατά πόσο το παιδί που παραπέμπεται έχει πράγματι σοβαρές μαθησιακές δυσκολίες, αναπτυξιακή καθυστέρηση, βλάβη κάποιας αίσθησης ή σχετικό πρόβλημα υγείας
- 3. πως θα διδάξουμε αυτό το παιδί-αξιολόγηση του προγράμματος διδασκαλίας

ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ

Η Νοημοσύνη αποτελεί ένα από τα πιο θεμελιώδη ζητήματα που έχουν διερευνηθεί και συνεχίζουν να διερευνώνται σε βάθος. **Ιδιαίτερα το θέμα της ενιαίας ή μη δομής της**, προκάλεσε και προκαλεί πολλές συζητήσεις στο χώρο της ψυχολογίας (Κωσταρίδου-Ευκλείδη, 2011).

Νοημοσύνης συνέχεια:

- Η έλλειψη σαφούς προσδιορισμού της έννοιας, της φύσης και της σημασίας της νοημοσύνης, δυσχεραίνει τις προϋποθέσεις για την ακριβή μέτρηση και εκτίμησή της. Το γεγονός ότι άλλοι την προσεγγίζουν ως **ενιαία** και άλλοι ως **πολυσύνθετη** δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο την εκτίμησή της. Μέχρι σήμερα **δεν έχει βρεθεί** κάποιος τρόπος μέτρησης, που να αξιολογεί την νοημοσύνη στο σύνολο της (Sternberg, 2014).

Πως ορίζεται η Νοημοσύνη;

- Μέχρι σήμερα έχουν αναπτυχθεί διαφορετικοί ορισμοί, από διαφορετικές επιστημονικές ομάδες του χώρου της ψυχολογίας.
- Ο όρος νοημοσύνη σύμφωνα με το λεξικό της αγγλικής γλώσσας Oxford English Dictionary, εμφανίζεται αρχικά στην αγγλική γλώσσα το **12ο** περίπου αιώνα.
- Το αμερικάνικο λεξικό Webster ορίζει τη νοημοσύνη ως «τη δύναμη επιτυχούς αντιμετώπισης οποιασδήποτε κατάστασης και ειδικά μιας πρωτόγνωρης κατάστασης με κατάλληλες προσαρμογές της συμπεριφοράς»
<http://www.websters-online-dictionary.org>.

Νοημοσύνης συνέχεια:

Οι πρώτες θεωρίες για την νοημοσύνη περιελάμβαναν:

1. Την ικανότητα του ατόμου για να μαθαίνει
2. Τη συνολική γνώση που έχει αποκτήσει
3. Την ικανότητα του ατόμου να **προσαρμόζεται σε νέες καταστάσεις**

Νοημοσύνης συνέχεια:

- **Γενική νοημοσύνη g** (Spearman, 1927)
- Σύμφωνα με τον Spearman το g είναι ένα νοητικό χαρακτηριστικό, το οποίο χρησιμοποιεί το άτομο για να αποδώσει σε οποιοδήποτε νοητικό τεστ. Κάθε τεστ όμως απαιτεί την εφαρμογή και άλλων συγκεκριμένων ικανοτήτων.

Νοημοσύνης συνέχεια:

- **Ρέουσα ή ρευστή νοημοσύνη:** είναι η νοητική ικανότητα που δεν επηρεάζεται από το περιβάλλον. Εξαρτάται από την ανάπτυξη του εγκεφάλου και εξελίσσεται μέχρι την εφηβεία.
- **Αποκρυσταλλωμένη ή μορφοποιημένη νοημοσύνη:** είναι η νοητική ικανότητα να εφαρμόζει μεθόδους επίλυσης προβλημάτων που είναι αποδεκτές από το πολιτισμικό περιβάλλον.

Νοημοσύνης συνέχεια:

- Σύμφωνα με τη θεωρία της πολλαπλής νοημοσύνης του **Gardner** υπάρχουν τουλάχιστον οχτώ ξεχωριστές μορφές νοημοσύνης: η γλωσσική (λεκτική), η μουσική, η χωρική, η λογική-μαθηματική, η σωματική-κινησθητική (κίνηση), η διαπροσωπική (η ικανότητα του ατόμου να κατανοεί τους άλλους), η ενδοπροσωπική (η κατανόηση του εαυτού) και η νατουραλιστικά ή φυσιογνωστική (η παρατήρηση και κατανόηση των φυσικών και ανθρώπινων μορφών και συστημάτων).

Νοημοσύνης συνέχεια:

Ο Sternberg (1983) θεωρεί ότι νοημοσύνη είναι η αλληλεπίδραση του ατόμου με το περιβάλλον στο οποίο ζει, είναι δε αδύνατον να γίνει πλήρως κατανοητή έξω από τα πολιτιστικά πλαίσια και την αντιλαμβάνεται ως μια ιεραρχική δομή νοητικών στοιχείων, ως ένα σύνολο δεξιοτήτων που περιλαμβάνει γνωστικές και μεταγνωστικές διεργασίες (Κωσταρίδου-Ευκλείδη 2011. Sternberg, 2014)

Νοημοσύνης συνέχεια:

- Μερικοί θεωρητικοί όπως ο Jensen (1998) πιστεύουν ότι ο γενικός παράγοντας (g) και οι διάφοροι υποπαράγοντες καλύπτουν όλο, ή σχεδόν όλο το εύρος της νοημοσύνης, ενώ αντίθετα Sternberg (2006), Gardner (2010) θεωρούν ότι η γενική ικανότητα (g) αγγίζει επιφανειακά το εύρος των ανθρώπινων πνευματικών ικανοτήτων (Sternberg, 2014). Παρόλα αυτά ο γενικός παράγοντας (g) παραμένει το πιο χρησιμοποιούμενο μέσο στον χώρο της νοημοσύνης (Sternberg & Grigorencu, 2001a. 2001b).

Νοημοσύνης συνέχεια:

- Τι προσδιορίζει την νοημοσύνη;
- Κληρονομικότητα η περιβάλλον;
- Βιολογικοί και κοινωνικοί παράγοντες.
- Τα γονίδια δεν διαμορφώνουν την συμπεριφορά.

Νοημοσύνης συνέχεια:

- Τα άτομα που λαμβάνουν υψηλά σκορ στα τεστ νοημοσύνης είναι οι πιο πετυχημένοι στη ζωή?

Βιβλιογραφία

- **ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ**

- Κωσταρίδου-Ευκλείδη, Α. (2011). *Γνωστική Ψυχολογία. Από την αναπαράσταση της γνώσης στο θυμικό και στη δράση*. Αθήνα. Πεδίο.
- Sternberg, R. J. (2014). Teaching about the nature of intelligence. *Intelligence*, 42, 176-179.
- Sternberg, R. J., & Grigorenko, L. E. (2001a). The Predictive Value of IQ. *Merrill-Palmer Quarterly*, 47(1), 1-41.
- Sternberg, R. J., & Grigorenko, L. E. (2001b). A Capsule History of Theory and Research on Styles. In Sternberg, R. J. & Zhang, L. (Eds.), *Perspectives on thinking, learning, and cognitive styles* (pp. 133-147). New York: Cambridge University Press.